

Sygn. akt I C 1045/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A.

przeciwko R. N.

o zapłatę

orzeka

I. oddala powództwo;

II. zasądza od pozwanego R. N. na rzecz powoda (...) Bank S.A. kwotę 47,00 zł (czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1045/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w pozwie złożonym do tut. Sądu w dniu 7 kwietnia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. N. kwoty 913,80 zł, w tym:

- kwotę 799,12 zł z odsetkami umownymi w kwocie czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 2 marca 2017 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 51,33 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty,

tytułem zwrotu przedmiotu umowy kredytu. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych. (pozew – k. 2-4 akt)

W dniu 28 kwietnia 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie uwzględnił powództwo w całości i wydał nakaz zapłaty. (nakaz zapłaty – k. 19 akt)

W przypisanym terminie **pozwany R. N.** wniósł sprzeciw od w/w orzeczenia, zaskarżając je w całości. Uzasadniając swoje stanowisko przyznał, że zawarł z powodem przedmiotową umowę, jednakże było to w stanie odurzenia alkoholowego. Ponadto podał, że kredyt ten został wzięty „dla kolegi” na kupno przez niego telewizora. W toku sprawy

– na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017 r. jeszcze raz podkreślił, że kredyt ten zaciągnął na rzecz osoby trzeciej i to ona miała go spłacać. Początkowo faktycznie tak było, jednakże kolega zaprzestał spłaty i obecnie ciężar ten ponosi on. Do tej pory uiścił na rzecz powodowego banku z tytułu przedmiotowego kredytu kwotę w łącznej wysokości 1.050,00 zł. (sprzeciw – k. 21-22, 27-30 akt, protokół – k. 64-65 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2015 r. R. N. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu nr (...) na zakup telewizora. Strony uzgodniły, że zapłata należności nastąpi w 12 miesięcznych ratach płatnych od dnia 14 grudnia 2015 r. do dnia 14 grudnia 2016 r., obejmujących kapitał i odsetki od pozostałej do zapłaty części kapitału. Ponadto R. N. miał zapłacić prowizję za udzielenie kredytów. Oprocentowanie kredytu w całym okresie kredytowania było stałe i wyniosło 10%, jednak nie mogło być większe niż 4-krotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Taką samą wysokość stopy oprocentowania przeterminowanego strony ustaliły w treści umowy. Na skutek nieterminowej spłaty zobowiązań umowa została wypowiedziana przez kredytodawcę.

dowód: umowa kredytu (k. 7-9akt), harmonogram spłat (k.5-6, 42 akt), tabela opłat (k. 10-11 akt)

Mimo kierowania do pozwanego wezwań w formie papierowej, elektronicznej oraz telefonicznej pozwany do chwili wniesienia pozwu nie uiścił żądanej należności. Dopiero w toku sprawy w dniach – 29 września 2017 r., 28 listopada 2017 r., 30 sierpnia 2017 r., 28 lipca 2017 r., 13 lipca 2017 r., 27 października 2017 r., 29 września 2017 r. uiścił na jej poczet kwotę w łącznej wysokości 1.050,00 zł.

dowód: historia interwencji (k. 43-44 akt), potwierdzenia wpłat (k. 60-63 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy. Sąd dał tym dokumentom wiarę w pełni, albowiem strony nie kwestionowały ich autentyczności czy wiarygodności, a Sąd nie znalazł podstaw by to czynić z urzędu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty mogą w całości stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego (...) Bank S.A. z siedzibą we W. łączyła umowa kredytu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 tj.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany w toku sprawy wskazał, że co prawda przed wniesieniem pozwu nie spłacał dochodzonej należności, jednakże w toku procesu – po uzgodnieniu z powodem dokonał na jej poczet wpłaty w łącznej kwocie 1.050,00 zł. Natomiast mimo doręczenia przez Sąd powodowi kserokopii dowodów wpłat powoda oraz zobowiązując go do złożenia oświadczenia w ciągu 14 dni, czy wpłaty powyższe dotyczą należności dochodzonej pozwem pod rygorem uznania, iż stanowią spłatę należności dochodzonej pozwem, powód nie udzielił na powyższe odpowiedzi. Sąd tym samym uznał, że dochodzona należność została spłacona w całości i w związku z tym powództwo w sprawie oddalił, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 KPC. Zgodnie z powołanym artykułem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie należało uznać za przegrywającego sprawę stronę pozwaną, przez co zasadnym było obciążenie jej kosztami w całości. Na koszty składają się: opłata sądowa od pozwu, którą uiścił powód w kwocie 30,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Z tych też przyczyn Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...).